

Nasza Wspólnota

nr 156

9 października 2022 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl

tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it

strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 10-16 października 2022 r.

10.10, poniedziałek, godz. 17.00

++ Marcela, Mikołaj, Ignac, Bronisława, Tomasz oraz za zmarłych z rodziny, którzy zginęli na Wołyniu i dusze w czyśćcu

11.10, wtorek, godz. 8.00

Za dusze w czyśćcu

12.10, środa, godz. 17.00

+ Krystyna Jadwisiak

13.10, czwartek – wsp. bł. Honorata Koźmińskiego, godz. 17.00

+ Krystyna Jadwisiak

14.10, piątek, godz. 17.00

+ Krystyna Jadwisiak

15.10, sobota – wsp. św. Teresy z Avila, godz. 17.00

+ Krystyna Jadwisiak

16.10, XXIX niedziela zwykła, C

9.00: + Emilia (19. rocz.)

11.00: + Krystyna Jadwisiak

Ogłoszenia

◆ Serdecznie dziękuję:

- Wandzie Caban oraz Wandzie i Janowi Lichacz- za kwiaty, sprzątanie i przygotowanie kaplicy na dzisiejszą niedzielę,
- Bogusławowi Tomaszewskiemu – za prace naprawcze przy rektoracie,
- Osobie, która złożyła ofiarę na utrzymanie kaplicy.

◆ W dniu dzisiejszym we wszystkich kościołach i kaplicach ma miejsce liczenie wiernych. Zebrane dane posłużą analizom statystycznym.

◆ We wtorek – jak zaznaczono na poprzedniej stronie – Msza św. z różańcem będzie wyjątkowo o godz. 8.00.

◆ W piątek przypada Dzień Edukacji Narodowej. Modlitwą obejmujemy nauczycieli i katechetów oraz tych, którzy służą dziełu wychowania dzieci i młodzieży.

◆ W najbliższą niedzielę obchodzimy kolejny Dzień Papieski pod hasłem „Blask prawdy”. Jest to zarazem 36. rocznica święceń biskupich ks. abpa Józefa Michalika. Z tej okazji w katedrze o godz. 11.30 zostanie ofiarowana Msza św. pod przewodnictwem ks. abpa Adama Szala.

◆ Z racji nabożeństw różańcowych przez cały październik porządek liturgiczny w dni powszednie wygląda następująco:

- 16.45 – Koronka do Bożego Miłosierdzia
- 17.00 – Msza św.
- 17.30 – wystawienie Najświętszego Sakramentu i modlitwa różańcowa.

Za odmówienie różańca przed Najświętszym Sakramentem można zyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

◆ Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im za każdy dar potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Zdarzyło się, że Jezus, zmierzając do Jeruzalem, przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodzili do pewnej wsi, wyszło naprze-

ciw Niego dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: «Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!» Na ten widok rzekł do nich: «Idźcie, pokażcie się kapłanom!» A gdy szli, zostali oczyszczeni.

Wtedy jeden z nich, widząc, że jest uzdrowiony, wrócił, chwalcąc Boga donośnym głosem, padł na twarz u Jego nóg i dziękował Mu. A był to Samarytanin.

Jezus zaś rzekł: «Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Czy się nie znalazł nikt, kto by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec?» Do niego zaś rzekł: «Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła».

(Łk 17,11-19)

W trosce o formację

O modlitwie różańcowej

Odmawia go Ojciec Święty i zwykły wierzący. Modlą się na nim rzesze pielgrzymów i mnich wędrujący kruzgankami klasztoru. Zrobiono je ze szlachetnych kamieni i kawałków chleba więziennego. Znajduje w nim teologiczną głębię i odkrywa jego prostotę zarówno wytrawny teolog, jak i każdy inny wierzący. Czasem noszony jest przy habitach zakonnych, inni w miniaturze noszą go na palcach. Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki w jego rytmie zaprogramował 15 dniowe rekolekcje dla Ruchu Światło-Życie.

W jednej ze swoich homilii kard. Joachim Meissner daje następujące świadectwo o umiłowaniu modlitwy różańcowej: „Gdy umrę pewnego dnia, ściągną mi z palca pierścień biskupi, wyjmą z rąk laskę pasterską i zdejmą krzyż biskupi. Wszystko to oddadzą do skarbca katedralnego. Ale w moim testamencie jest napisane: „Swój różaniec chcę zabrać do trumny, bo jest on rękojmią mojej wiary, mojej nadziei i mojej miłości. Chcę go pokazać Matce Bożej, aby po nędzy tego życia zaprowadziła mnie do Jezusa, błogosławionego owocu swego łona”. Codziennie odmawiam akt strzelisty hetmana Johanna Tilly'ego, niezłomnego chrześcijanina z XVII wieku: „Z różańcem w rękach, kierując na krzyż ostatnie spojrzenie, chciałbym zakończyć swe życie. Matko, pomóż mi do tego szczęścia”.

Różaniec to zarówno sposób modlitwy, jak i służący do niej sznur paciorków odpowiednio podzielonych, na których odlicza się wypowiadane formuły modlitewne. Ta postać różańca, którą znamy dzisiaj nie powstała od razu, lecz kształtowała się przez wieki przechodząc różne etapy. Od początku chrześcijaństwa wielu wiernych bardzo poważnie traktowało słowa św. Pawła: „Nieustannie się módlcie” (1Tes 5,17). Odpowiedzią na to wezwanie, szczególnie w środowiskach pustelniczych i zakonnych, były modlitwy powtarzalne, czyli krótkie zwarte formuły wielokrotnie powtarzane, które skupiały myśli, a serca wznosiły ku Bogu. Od w. VI używano już do takiego liczenia sznura z paciorkami. Z IX wieku pochodzi najstarsze znane świadectwo wskazujące, że jedną z takich powtarzalnych formuł było zaczerpnięte z Ewangelii pozdrowienie anielskie „Zdrowaś Mario”. Modlitwa ta bardzo rozwinęła się w średniowieczu, które odznaczało się niezwykle nabożeństwem do Matki Bożej.

Mniej więcej od XII w. znany jest zwyczaj przeplatania modlitwy „Zdrowaś Maryjo” z „Ojcze nasz”. Również w średniowieczu, w czasie jednej z wielkich epidemii dżumy do pozdrowienia anielskiego dodano drugą część: „Święta Mario, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej”. Nadanie tej modlitwie nazwy „różaniec” nie jest łatwe do wyjaśnienia, choć wiadomo z całą pewnością, że róża od bardzo dawna jest symbolem Matki Bożej. Być może wpływ miał tu średniowieczny wieniec z kwiatów, który w niektórych językach nazywano właśnie „różańcem”. W XV w., odmawianie różańca połączono z rozważaniem życia Jezusa i Maryi. Wyodrębniono 15 istotnych momentów z ich życia i powiązano je z dziesiątkami „Zdrowaś Maryjo”. Tajemnice podzielono na trzy części: radosne, bolesne i chwalebne. W 2002 r. Jan Paweł II w liście apostolskim „Rosarium Virginis Mariae” wprowadził do modlitwy różańcowej również tajemnice światła. W ten sposób ukształtowała się postać różańca, jaką znamy dzisiaj.

(Ks. Roman Kempny, „Prostota i głębia”, dostęp: <https://liturgia.wiara.pl/doc/419684.Prostota-i-glebia>)

